



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudkyní JUDr. Markétou Lehkou, Ph.D.
ve věci

žalobce: **A. B.**, narozený dne „X“,
bytem „X“,

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
se sídlem Křížová 25, 225 08 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 8. 2017, č. j. „X“, o invalidním důchodu

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 8. 2017, č. j. „X“, a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 8. 6. 2017, č. j. „X“, **se pro vady řízení zrušují a věc se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal zrušení žalobou napadeného rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „žalované“) ze dne 16. 8. 2017, č. j. „X“, kterým byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 8. 6. 2017, č. j. „X“, kterým byl žalobci podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), od 24. 6. 2017 odňat invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, neboť dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 30. 5. 2017 již žalobce není invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla žalobci

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 15 %.

Žaloba

2. Ve stručné žalobě žalobce uvedl, že žalobu podává z důvodu nesouhlasu s rozhodnutím žalované, jelikož se domnívá, že důchod by mu měl být odebrán pouze v případě, kdyby došlo ke zlepšení jeho zdravotního stavu, nikoli naopak.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě popsala dosavadní průběh řízení a dále pak k předložené žalobě uvedla následující. Podle ust. § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření, přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na svoje zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35% a nejvíce o 69%, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70% též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. V otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je žalovaná ve správním řízení vázána posudkem lékaře okresní správy sociálního zabezpečení ve smyslu ust. § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 582/1991 Sb., a v rámci řízení o námitkách (§ 88) pak dle odst. 9, svým lékařem, neboť obdobně jako při posouzení míry poklesu pracovní schopnosti se jedná o otázku odbornou, vyžadující znalost v oboru medicíny a též v oboru posudkového lékařství.
4. Co se týká náležitostí posudku, tyto upravuje s účinností od 1. 1. 2010 ust. § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen vyhl. č. 359/2009 Sb.), podle něhož musí posudek o invaliditě obsahovat kromě formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míru poklesu pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity, resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity. Náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti, přičemž z tohoto posudku vyplynulo, že žalobci z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze na 25%. Pro účely soudního řízení nechť je vypracován příslušný zdravotní posudek ohledně posouzení zdravotního stavu žalobce.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Ústní jednání před soudem

5. Při jednání u soudu dne 5. 3. 2018 žalobce nadále požadoval, aby soud jeho žalobě vyhověl, a to s ohledem na závěry obsažené v posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky ze dne 15. 1. 2018, který soud nechal vypracovat pro účely předmětného soudního řízení. Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání soudu uvedla, že rozhodnutí ve věci ponechává na úvaze soudu.

Posouzení věci soudem

6. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ust. § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle ust. § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
7. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise v Ústí nad Labem ze dne 15. 1. 2018, dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
8. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku posudkové lékařky pověřené vypracováním posudku pro Okresní správu sociálního zabezpečení Most, která při kontrolní lékařské prohlídce dne 30. 5. 2017 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že ten již není invalidní pro invaliditu prvního stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Invalidita prvního stupně mu byla přiznána z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu kvůli postižení uvedeném v kapitole XII. – postižení kůže a podkožního vaziva, položce 3a (lehké funkční postižení, ohraničené projevy v predilekčních lokalizacích, ale i jinde na kůži nebo stabilizované formy dlouhodobých ekzémových změn při nízkém stupni exacerbací) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., s mírou poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 5-15%, přičemž v případě žalobce byla pracovní schopnost snížena celkem o 15%. Na základě tohoto posudku pak žalovaná vydala dne 8. 6. 2017 výše citované prvoinstanční rozhodnutí, jímž žalobci odňala invalidní důchod od 24. 6. 2017. Datum zániku invalidity byl stanoven na 30. 5. 2017. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž uvedl, že s rozhodnutím posudkové lékařky ohledně jeho zdravotního stavu nesouhlasí, neboť v žádných jeho lékařských zprávách není uvedeno, že došlo ke zlepšení zdravotního stavu, nýbrž naopak, že zdravotní stav je stálý a neměnný. Jeho zdravotní schopnost byla naopak snížena z důvodu nehody z roku 2014, na základě Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

které mu přibyly další trvalé následky. Důkazem těchto skutečností jsou lékařské zprávy od MUDr. Š. a MUDr. V. Z tohoto důvodu pak žádal, aby napadené rozhodnutí bylo změněno tak, že je nadále invalidní.

9. Dále soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalovaná si v rámci řízení o námitkách vyhotovila nový posudek o invaliditě ze dne 15. 8. 2017, který vypracovala příslušná posudková lékařka oddělení lékařské posudkové služby žalované. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a dospěla ke shodnému k závěru, že žalobce již není nadále invalidní, ovšem oproti posudkové lékařce Okresní správy sociálního zabezpečení Most za rozhodující příčinu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti vyhodnotila zdravotní postižení uvedené v kapitole XV. - funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích, oddíl C – popáleniny, poleptání, položce 1b - popálení nebo poleptání více částí těla, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 25% ze zde uvedeného procentního rozmezí ve výši 15 - 30%. Na základě tohoto nového posudku bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí ze dne 16. 8. 2017, kterým bylo potvrzeno prvoinstanční rozhodnutí ze dne 8. 6. 2017 s odůvodněním, že žalobce již není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu mu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25%, zatímco pro vznik invalidity alespoň prvního stupně je nutný pokles minimálně o 35%.
10. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V souladu s odstavcem 2 citovaného ustanovení jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně a nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
11. Dle § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění se pracovní schopností rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
12. V odstavci 5 citovaného ustanovení je dále stanoveno, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí. V souladu s odstavcem 6 citovaného ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

určité léčby nebo pracovních omezení. Dle odstavce 7 je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.

13. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity.
14. V projednávané věci tedy bylo rozhodnuto prvoinstančním rozhodnutím o odnětí invalidního důchodu žalobce pro invaliditu prvního stupně, které následně potvrdila žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 16. 8. 2017, a to s odůvodněním, že sice u žalobce byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, v jehož důsledku mu poklesla míra pracovní schopnosti pouze o 25 %, zatímco pro vznik invalidity alespoň prvního stupně je nutný pokles minimálně o 35%.
15. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je tedy existence invalidity pojištěnce ve smyslu ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z ust. § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce nadále splňoval ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity, tj. zda u ní nadále trval pokles pracovní schopnosti nejméně o 35%, když brojí proti rozhodnutí žalované o odnětí invalidního důchodu. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, že by žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z ust. § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto soud již bez dalšího vycházel ze skutečnosti, že žalobce získal potřebnou dobu pojištění.
16. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky oddělení lékařské posudkové služby žalované, která učinila závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobce. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity určitého stupně především závisí, vyžádal si proto v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s. ř. s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „komise“), která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles jeho pracovní schopnosti a také trvání jeho případné invalidity.
17. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 15. 1. 2018. Žalobce byl jednání komise přítomen a přímo při jednání komise byl vyšetřen odbornou lékařkou z oboru fyziatrie a rehabilitačního lékařství. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů (odborné nálezy - vyšetření magnetickou rezonancí, nález úrazové ambulance, oční nález, neurologický nález, nález kliniky popáleninové medicíny), obvodní zdravotní dokumentace, spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Most, pak komise dospěla k závěru, že k datu napadeného rozhodnutí žalobce byl nadále invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

pojištění, přičemž se jedná o invaliditu prvního stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona.

18. Komise konstatovala, že u žalobce se jednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož dominující příčinou jsou následky úrazu ze dne 8. 9. 2006 a 7. 4. 2014. Při úrazu dne 8. 9. 2006 utrpěl mnohačetné popáleniny trupu a končetin II. a III. stupně s následnými plastickými úpravami, s přetrvávajícími jizvami a následnou poúrazovou peroneální parézou vlevo. Při úraze dne 7. 4. 2014 utrpěl polytrauma při dopravní nehodě (havaroval na motocyklu), následovala i hospitalizace na rehabilitačním oddělení. Z dokumentace oční ambulance KZ - nemocnice Most byl získán nález z vyšetření perimetru ze dne 10. 4. 2015, který byl dne 1. 12. 2017 vyhodnocen odbornou oční lékařkou MUDr. P. Komise pak následně pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti posoudila dle kapitoly VII. – postižení oka, očních adnex a zraku, položka 3 – poruchy zorného pole, písmeno b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kdy ze zde uvedeného procentního rozmezí 15 - 30% komise přiznala horní hranici rozmezí, tj. 35%, a to s přihlédnutím k té skutečnosti, že žalobce má absolutní defekt poloviny zorného pole obou očí. K tomu komise doplnila, že ze zdravotního stavu posuzovaného nevyplývá žádný důvod k užití § 3 a § 4 citované vyhlášky, přičemž míra poklesu pracovní schopnosti se nezměnila. Žalobce je i nadále invalidní v I. stupni v souvislosti s úrazem ze dne 7. 4. 2014, přičemž již nejde o souvislost s úrazem ze dne 8. 9. 2006. Z hlediska nálezů po popáleninách z 8. 9. 2006 je stav již nyní klidný a následky úrazu ze dne 8. 9. 2006 již nejsou takového stupně, aby byly invalidizující.
19. Po zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem jednala v řádném složení, dále že posudek ze dne 15. 1. 2018, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise a byl přešetřen přítomnou odbornou lékařkou z oboru fyziatrie a rehabilitačního lékařství.
20. Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom oproti posudkové lékařce Okresní správy sociálního zabezpečení Most a posudkové lékařky oddělení lékařské posudkové služby žalované ohledně míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti u žalobce dospěli k závěru, že dosahuje celkových 35% namísto toliko 25%, na základě čehož pak uzavřeli, že žalobce byl k datu žalobou napadeného rozhodnutí nadále invalidní, a to v prvním stupni.
21. Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise, který ostatně nebyl žádným z účastníků řízení nikterak zpochybňován v řízení před soudem, poté co s ním byli seznámeni, a proto s ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť žalovaná při svém rozhodování o námitkách žalobce vycházela z posudku příslušné posudkové lékařky oddělení lékařské posudkové služby žalované, jehož posudek neodpovídal úplně zjištěnému skutkovému stavu.
22. Soud proto napadené rozhodnutí včetně jemu předcházejícího prvoinstančního rozhodnutí pro vady řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) podle ust. § 78 odst. 1, odst. 4 s. ř. s. ve výroku ad I. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Podle ust. § 78 odst. 5 s. ř. s. přitom platí, že pokud soud zruší rozhodnutí správního orgánu, je správní orgán v dalším řízení vázán právním názorem soudu. Bude proto na žalované, aby znovu ve věci žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozhodla, přičemž bude vycházet z toho, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl nadále invalidní, a to v prvním stupni.

23. Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce měl sice úspěch ve věci, ovšem práva na náhradu nákladů řízení se výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 5. března 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.